6. Osobní zájmena přívěsná po předložkách a částicích.

Suffixy se připojují také k některým předložkám a částicím. 1. ke כְּ 'jako' (k rozšíř. tvaru כמו), 2. מִן 'od', 3. בְּ 'v', 4. עִם 's', 5. אֵת 's', 6. לִקְרַאת 'vstříc', 7. לְבַד 'odděleně', sám', 8. לִפְנֵי 'před', 9. עַל 'na', 10. אֶל 'k', 11. תַּחַת 'pod', 12. אַחַר 'po' (časově), 13. עַד 'až' k, až do', 14. סָבִיב 'kolem', 15. בֵּין 'mezi'.

Jejich tvary se suffixy jsou tyto:

1. כְּמוֹנִי; כְּמוֹךָ; (כְּמוֹךְ); כְּמוֹהוּ; כְּמוֹהָ; כְּמוֹנוּ; כְּכֶם; (כְּכֶן); כָּהֵם, כָּהֵן; כָּהֵנָּה, כָּהֵנָּה. V 2. pl. též כְּמוֹכֶם, v 3. pl. כְּמוֹהֶם.
2. מִמֶּנִּי; מִמְּךָ; מִמֵּךְ; מִמֶּנּוּ; מִמֶּנָּה; מִמֶּנּוּ; מִכֶּם; מִכֶּן; מֵהֵם, מֵהֵן; מֵהֵמָּה; מֵהֵנָּה, מֵהֵנָּה. 2. os. muž. v p. מִמֶּךָ.
3. בִּי; בְּךָ (v p. בָּךְ); בָּךְ; בּוֹ; בָּהּ; בָּנוּ; בָּכֶם; בָּכֶן; בָּם, בָּהֵם, בָּהֵן; בָּהֵמָּה; בָּהֵנָּה, בָּהֵנָּה. V 2. os. sg. muž. i בְּכָה. Stejně u לְ:

לִי 'mně'; לְךָ 'tobě' (m.) (לָכָה Gen. 27, 37), לָךְ 'tobě' (ž., též pro muž. rod v pause, Gen. 4, 6); לוֹ 'jemu', לָהּ 'jí'; לָנוּ 'nám'; לָכֶם 'vám' (m.), לָכֶן 'vám' (ž.); לָהֶם (לָהֵמָּה) 'jim, (m.), לָהֶן (לָהֵנָּה) 'jim' (ž.).

4. עִמִּי; עִמְּךָ (v p. עִמָּךְ); עִמָּךְ; עִמּוֹ; עִמָּהּ; עִמָּנוּ; עִמָּכֶם; עִמָּכֶן; עִמָּהֶם; עִמָּהֶן. V 1. sg. je i עִמָּדִי, v 3. pl. m. עִמָּם.
5. אִתִּי; אִתְּךָ (v p. אִתָּךְ); אִתָּךְ; אִתּוֹ; אִתָּהּ; אִתָּנוּ; אִתְּכֶם; אִתְּכִי; אִתָּם; אִתָּן. U složené předložky מֵאֵת 'od': מֵאִתִּי, מֵאִתְּךָ atd.
6. לִקְרָאתִי; לִקְרָאתְךָ; לִקְרָאתֵךְ; לִקְרָאתוֹ; לִקְרָאתָהּ; לִקְרָאתֵנוּ; לִקְרָאתְכֶם; לִקְרָאתְכֶן; לִקְרָאתָם; לִקְרָאתָן.
7. לְבַדִּי; לְבַדְּךָ; לְבַדֵּךְ; לְבַדּוֹ; לְבַדָּהּ; לְבַדֵּנוּ; לְבַדְּכֶם; לְבַדְּכֶן; לְבַדָּם; לְבַדָּן.
8. לְפָנַי; לְפָנֶיךָ; לְפָנַיִךְ; לְפָנָיו; לְפָנֶיהָ; לְפָנֵינוּ; לְפָנֵיכֶם; לְפָנֵיכֶן; לְפָנֵיהֶם; לְפָנֵיהֶן.

9. עָלַי; עָלֶיךָ; עָלַיִךְ; עָלָיו; עָלֶיהָ; עָלֵינוּ; עֲלֵיכֶם; עֲלֵיכֶן; עֲלֵיהֶם; עֲלֵיהֶן.
10. אֵלַי; אֵלֶיךָ; אֵלַיִךְ; אֵלָיו; אֵלֶיהָ; אֵלֵינוּ; אֵלֵיכֶם; אֵלֵיכֶן; אֵלֵיהֶם; אֵלֵיהֶן.
11. תַּחְתַּי; תַּחְתֶּיךָ; תַּחְתַּיִךְ; תַּחְתָּיו; תַּחְתֶּיהָ; תַּחְתֵּינוּ; תַּחְתֵּיכֶם; תַּחְתֵּיכֶן; תַּחְתֵּיהֶם; תַּחְתֵּיהֶן. V 3. os. pl. m. i תַּחְתָּם.
12. אַחֲרַי; אַחֲרֶיךָ; אַחֲרַיִךְ; אַחֲרָיו; אַחֲרֶיהָ; אַחֲרֵינוּ; אַחֲרֵיכֶם; אַחֲרֵיכֶן; אַחֲרֵיהֶם; אַחֲרֵיהֶן.
13. עָדַי; עָדֶיךָ; עָדַיִךְ; עָדָיו; עָדֶיהָ; עָדֵינוּ; עָדֵיכֶם; עָדֵיכֶן; עָדֵיהֶם; עָדֵיהֶן.
14. סְבִיבַי; סְבִיבֶיךָ; סְבִיבַיִךְ; סְבִיבָיו; סְבִיבֶיהָ atd., nebo na rozšířený tvar s ות__: סְבִיבוֹתַי, סְבִיבוֹתָיו atd.
15. בֵּינַי; בֵּינְךָ; בֵּינֵךְ; בֵּינוֹ; בֵּינָהּ; בֵּינֵינוּ; בֵּינֵיכֶם; בֵּינֵיכֶן; בֵּינֵיהֶם; בֵּינֵיהֶן.

Předložky 8.—14. se spojují se suffixy plurálních tvarů. בֵּין přijímá suffixy, označující jednotné číslo, na tvar בֵּין, plur. suffixy na tvary בֵּינַי, בֵּינוֹ (v 3. os. pl. m. též בֵּינוֹתָם, 3. os. pl. ž. בֵּינוֹתָן). — Tyto předložky jsou buď pův. skutečné plurály (č. 8, 11, 12, 14, (15)) nebo jejich kmen končil na *-aj (ʿilaj, ʿalaj, ʿadaj)*, které se mění stejně jako *aj* v plur. suff. podstat. jmen.

7. Od předložky אֵת 's' jest lišiti částici אֵת (־אֶת), která se klade před determin. akusativ. Jí se tvoří též po připojení suffixů akusativy osobních zájmen: אוֹתִי 'mne', אוֹתְךָ 'tebe' (m., v p. אֶתְךָ), אוֹתָךְ 'tebe' (ž.), אוֹתוֹ 'jej', אוֹתָהּ 'ji', אוֹתָנוּ 'nás', אֶתְכֶם 'vás' (m.), אֶתְכֶן 'vás' (ž.), אוֹתָם (אֶתְהֶם) 'je' (m.), אוֹתָן (אֶתְהֶן) 'je' (ž.).

§ 85. Spojky

1. V hebr. jsou dvojí spojky: 1. jednokonsonantní, psané s následující slovem dohromady a 2. vícekonsonantní, stojící samostatně.